321 ŠIMUNOVIĆ

LIT.: Karikature zagrebačkih kompozitora, Jutarnji list, 15. IV. 1933. – *S. Gašparović*, M. Šimunić, Prosvjetni život, 1942, 6, str. 300. – *Z. Milković*, Izložba M. Šimunića, Hrvatski ženski list, 1942, 2. – *M. Peić* i *B. Rauter*, Zagreb kak imam te rad (katalog), Zagreb 1994.

ŠIMUNIĆ, **Nada**, povjesničarka umjetnosti (Zagreb, 22. X. 1927 – 10. II. 1967). Diplomirala u Zagrebu 1952. Radila u Arhivu za likovne umjetnosti JAZU (1954 – 57), potom je bila kustosica u Modernoj galeriji u Zagrebu. Bavila se problemima moderne umjetnosti.

BIBL.: Vlaho Bukovac (katalog), Zagreb 1957; M. C. Medović (katalog), Zagreb 1958; Miroslav Kraljević (katalog, s V. Novak), Zagreb 1961; Radauš-Detoni: Listovi iz Narodnooslobodilačke borbe (katalog, sa Ž. Grumom i V. Novak), Zagreb 1961; Hubert D'Alwood (katalog), Zagreb 1962; Moderne kroatische Kunst (katalog), Eisenstadt 1966.

B. Šu.

ŠIMUN IZ CAVTATA, drvorezbar (XVI. st.). U franjevačkoj crkvi na Otoku (Badiji) kraj Korčule izradio drveni kor u renesansnome stilu. Kor ima tri krila: dva bočna po sedam sjedala i središnji s devet sjedala. Sjedala su izrađena prigodom obnove crkve i samostana nakon tur. opsade Korčule 1571, a svojim se usklađenim i jednostavnim renesansnim značajkama izdvajaju od srodnih korova u Dalmaciji.

LIT.: *I. Fisković*, Kulturno umjetnička prošlost Pelješkog kanala, Split 1972, str. 71. — *J. Belamarić*, Franjevačka crkva i samostan na Otoku kod Korčule, Prilozi — Dalmacija, 1983, str. 168. — R. To.

ŠIMUNOVIĆ, Frano, slikar (Dicmo u Dalmatinskoj zagori, 10. X. 1908 — Zagreb, 28. III. 1995). Studirao na Akademiji u Zagrebu 1930 — 34 (Lj. Babić, J. Kljaković). Usavršavao se u Madridu 1934/35. U Španjolskoj kopira Goyu i Velázqueza te crta u predgrađima Madrida. Radove nastale za vrijeme boravka u Španjolskoj izlaže po povratku na svojoj prvoj samostalnoj izložbi u Zagrebu 1935. Neko vrijeme boravi u Sarajevu (1938), potom u Dubrovniku gdje slika povijesne portrete i studije u prirodi. Ilustrirao je Grimmove *Bajke* (1958) i izdanje pripovijedaka D. Šimunovića *Duga* i *Alkar* (1959). Izlagao u neformalnoj grupi s O. Postružnikom i S. Šohajem. Član HAZU od 1963.

Šimunovićev se lik. izraz formirao pod utjecajem Goyine grafike, španjolske sredine i dramatičnih kontrasta kamenita pejzaža rodnoga kraja.

F. ŠIMUNOVIĆ, U cirkusu. Zagreb, Moderna galerija

Njegove kopije djela španj. slikara, temperamentne skice u sepiji i crvenoj kredi, otkrivaju smisao za ekstazu, realističku dramatiku i grotesku (*Dva čovjeka*, 1935). U daljem je razvoju na nj djelovao Van Gogh, što se u fazi neposredno prije II. svj. r. ogleda u uporabi intenzivnijih boja, osobito u krajolicima iz Dalmacije (*Čempres*, 1937; *Maslinik*, 1940; *Ružičasti pejzaž*, 1941) i u neposredno zahvaćenim vedutama iz zagrebačkoga predgrađa (*Gostionica »Sloboda«*, 1936). U vrijeme II. svj. r. zaokuplja ga tragičan doživljaj (*Očaj*, 1944), ali i povratak nadahnućima iz Goyinih djela (*U cirkusu*, 1944). Dramatična intonacija i tamni tonovi zadržali su

